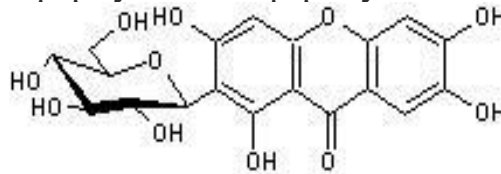

ВИКОРИСТАННЯ МАНГІФЕРИНУ У ФАРМАЦІЇ ТА МЕДИЦИНІ.

Яромій М.І., Половко Н.П.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. Мангіферин — ксантон, вперше отриманий із кори стебла та листя дерева манго (*Mangifera indica* L.) і трави Анемарени асфodelової (*Anemarrhena asphodeloides* L.). Зараз відомо кілька способів отримання мангіферину, окрім екстрагування кори стебла та листя дерева манго, екстрагують різні частини плоду манго, таких як шкірка, ядро та кісточка, надземну частину рослин роду Копієчник. Для дослідних цілей використовується тирлич Кареліна та півники угорські. Мангіферин CAS №: 4773-96-0. Молекулярна формула та молекулярна маса: C₁₉H₁₈O₁₁. Структурна формула мангіферину:

Мета дослідження. Проаналізувати літературні джерела щодо досвіду використання мангіферину в народній і офіциальной медицині для визначення перспективних напрямків досліджень з розробки лікарських препаратів з мангіферином.

Методи дослідження. У процесі дослідження були використані іноземні літературні джерела, наукові публікації, тощо. Методами були обрані аналітичний, порівняльний та узагальнення інформації

Основні результати. Аналіз літературних джерел показав, що мангіферин широко використовується в Латинській Америці та Карибському регіоні для профілактики хронічних і лікування гострих захворювань. Він має широкий спектр фармакологічних ефектів, які варіюються від протиінфекційних, протидіабетичних, антиатеросклеротичних до серцево-судинних ефектів і покращення когнітивної функції мозку. Мангіферин володіє високою антиоксидантною активністю і має гепатопротекторну дію при ураженнях печінки, спричинених вільними радикалами. Це антиоксидант з такими властивостями як противірусна, протипухлинна, імуномодулювальна, гепатопротекторна та знеболювальна. Ізомангіферин і гомомангіферин, які складають 10% від загальної кількості фенолів, і присутні в різних частинах дерева манго, таких як листя, шкірка манго та гілочки, запобігають утворенню гідроксильних радикалів завдяки своїй здатності хелатувати залізо в реакціях типу Фентона. Мангіферин має високу антивірусну активність щодо ДНК-вірусів групи герпесу, тому ефективний при лікуванні різних проявів герпетичної інфекції, оперізуючого лишая, вітряної віспи, цитомегаловірусної інфекції, захворювань слизової оболонки рота. В наш час вивчається вченими світу як протипухлинний, імуностимулюючий та кардіотонічний засіб.

Висновки Розуміння основних механізмів дії мангіферину відкриває можливості для розробки нових профілактичних і терапевтичних засобів. Мангіферин перспективний АФІ і заслуговує подальшого наукового вивчення.